

Rapport van de vakjury Bloemencorso Zundert 2008

Samenstelling van de vakjury

Arie van Rangelrooy

Frits Achten

Jan Smeets

Hans Zoete

Miesjel van Gerwen

Misjel Vermeiren

Simone van Bakel

Juryvoorzitter

Lia Voermans

Inleiding

De jury werd ook dit jaar weer blij verrast met bijzondere en technisch hoogstaande creaties. De kwaliteit was weer hoog en lijkt elk jaar te stijgen. Er waren (weer) veel dieren onder de ontwerpen. Maar het is belangrijk je te realiseren dat de dieren ingezet zijn om verschillende verhalen te vertellen. De aanklacht tegen dierenexploitatie door 'Benauwd' was van een heel andere aard als de wreedheid die werd verteld door 'Wolf' of de collectieve alertheid van de stokstaartjes. Daarnaast heeft een aantal buurtschappen juist gekozen voor een zeer innovatief thema, hetgeen het bloemencorso naar een steeds hoger artistiek niveau brengt. De meest mooie openlucht tentoonstelling is met recht een betiteling die het bloemencorso van Zundert verdient met dit niveau.

De jury werd dit jaar meer dan andere jaren geconfronteerd met het gebruik van 'toegevoegde materialen' en theatrale toevoeging. Deze groeiende veelzijdigheid en lef om voor innovatie te gaan, maakt het jureren steeds uitdagender. Belangrijkste uitgangspunt voor de jury is en blijft echter dat het corso in hoofdzaak vooral een bloemencorso is en moet blijven.

Een ander - meer subjectief- punt waar de jury in de strijd tussen de buurtschappen soms mee worstelt is dat goed gemaakte, mooie corsowagens uiteindelijk laag eindigen. Het doet geen recht aan alle geestdrift en energie, maar hoort wel bij een competitie als deze. Je zou vooral een debuterende groep graag wat extra puntjes toeschuiven om ze niet te ontmoedigen, maar dat zou in de professionele omgeving waarin het corso opereert geen recht doen. Dus dit gevoel van onbehagen zal ook in de toekomst blijven bestaan op dit punt.

Een ander punt van onbehagen is het gebruik van de reclameborden op de dranghekken. Deze vormen een hinderlijke belemmering voor het beeld en zicht op de wagens bij de Markt, zowel voor de jury als het publiek.

Foto's zijn gemaakt door André Rokx

9. King of the Jungle	19 ^{de} prijs
Buurtschap Rijsbergen	451 punten

Na een lange reis is de leeuw dan eindelijk in het continent Europa aangekomen. Op zijn gouden manen heeft hij allerlei exotische dieren meegenomen uit Afrika, Azië en Australië. Fraai is hoe deze dieren van boven naar beneden komen. Brullend van trots toont de leeuw ze rennend aan het publiek. Met ontblote tanden durft niemand een hand uit te steken of een dier ook maar heel even aan te raken. Bang als men is dat de King of the Jungle hen met huid en haar zal verslinden. De jury was erg gecharmeerd van het idee van de bek en de manen van de leeuw. Ook prima qua kleur.

Het lijkt veilig en verstandig van buurtschap Rijsbergen om de eerste keer voor een vrij kleine wagen te kiezen, want grote wagens leveren al gauw grote problemen op. Maar dat is een misvatting. Ook kleine wagens zijn moeilijk, vooral als je daarbij voor veel kleine details kiest. Bij de stoet van zebra's, giraffen, olifanten en andere dieren is duidelijk te zien welke problemen er zijn. Wanneer je de kleine dieren bedekt met een dikke laag dahlia's, dan worden de verhoudingen opeens totaal anders en veranderen de dieren in knuffelbeesten.

Ook de anatomie van het grote beest is niet goed. De leeuwenkop is te hoekig. De binnenkant van de muil bestaat uit twee platen, haaks op elkaar gezet, met rechte tandenrijen die onnatuurlijk werken. Dat hoekige zie je ook terug in de onderkaak, de kin, het voorhoofd. Het is alsof je kijkt naar een leeuwenhuid die over een hoekig staketsel is gespannen. Zo ziet een fiere koning van de jungle er niet uit.

Maar het begin is gemaakt en het is eigenlijk helemaal niet zo'n slecht begin. Vijf jaar geleden zou de wagen absoluut geen laatste plaats gekregen hebben. Omdat het niveau in de laatste jaren over de hele linie gegroeid is, hebben de bouwers van Rijsbergen wat meer tijd en ervaring nodig. Dat is dus vooral een kwestie van leren, doen en doorgaan.

6. Van Binnen	18de prijs
Buurtschap Poteind	465 punten

We aanschouwen een ongeborn kindje. Ze toont haar prille naaktheid aan een ieder die het zien wil. Aan de ene kant als een realistische weergave van een ongeborn kind waarvan zelfs de huidplooien heel gedetailleerd zijn weergegeven. En aan de andere kant hoe een foetus er 'van binnen' uitziet. Hersenen, ruggenwervel, ribben en hart zijn in de holte van het lichaam zichtbaar. Tevens wordt inzichtelijk hoe de gewrichten functioneren en hoe het bloed door haar aderen stroomt.

Een baby drijvend in de baarmoeder kan een ontroerend beeld zijn, maar met het zichtbaar maken van het ribbenkastje en ingewanden krijgt het tafereel iets lugubers. 'Van binnen' intrigeerde door deze rare combinatie van ontroering en afstoting. De roze babyhuid lijkt op een stuk scherf die hoekig en brutaal is stukgeslagen. Alsof iemand met een moker op een porseleinen beeld heeft geramd.

Een foetus die op die manier is stukgeslagen, roept al gauw het akelige beeld op van dood en bederf, ingetreden nog voordat de nieuwe mens geboren wordt. De onderwater geluiden waren goed gekozen, maar kwamen in de stoet slecht uit de verf (tamboerkorpsen zijn niet altijd een zege).

De ene zichtbare ijzeren stang lijkt de borst te doorboren waardoor het lugubere beeld ontstaat van een gespietste baby. Het is jammer dat deze stang (waarop ongetwijfeld een groot gewicht wordt gedragen) duidelijk in beeld is en niet ergens onzichtbaar geplaatst kon worden.

De vetrolletjes bij voeten en handen zijn mooi gemaakt, maar anatomisch zit het niet goed in elkaar. De romp heeft de vorm van een opgeblazen ballon en het hoofd is zonder nek tegen de romp geplakt.

Kortom een gewaagde poging om een belangrijk onderwerp als het begin van het leven te verbeelden, maar volgens de jury in de uitvoering niet heel erg gelukt.

8. De slag	17 ^{de} prijs
Buurtschap Laarheide	473 punten

Wij zijn getuige van het moment waarop iedereen hoopt dat er een homerun geslagen gaat worden. De pitcher heeft net de bal gegooid, en alle getuigen van deze wedstrijd wachten in spanning of de slagman ook figuurlijk zijn slag zal slaan.

'De slag' maakt handig gebruik van de leegte die tussen twee wagens ontstaat. Die leegte wordt gevuld met het spanningveld dat bij honkbal hangt tussen werper, slagman en catcher.

Hoewel de bal niet te zien is, moet het publiek het gevoel krijgen dat die bal door de leegte suist en elk moment het slaghout kan raken of missen. Een gedurfd concept, maar jammer genoeg lukt het de makers niet om het gevoel van het moment-suprême op te roepen.

Wat is dat toch? Werper en slagman zijn niet gefixeerd op de bal in de ruimte tussen hen in. Het moment van het werpen van de bal en de poging van de slagman om de bal te slaan volgen elkaar organisch niet op. Dit geeft de vervreemding. Het zijn zodoende twee los van elkaar staande momenten. Hierdoor verliest de wagen zijn eenheid en verliest het de snelheid die men wil suggereren.

De houding van de pitcher is perfect en ook de plooiën in zijn kleding zijn perfect weergegeven. Maar vooral bij de slagman gaat het mis. Zijn gezicht is een gestileerde glimlach die geen spanning of inspanning verradert. Zijn hele lichaam ontbeert de kracht die nodig is om de schwing te maken die een winnende slag garandeert. Ook het zwevende been van de werper mist spierkracht en volume. Alleen de catcher is goed, scherp en geconcentreerd.

Overigens vormen de drie reuzen wel een welkome en gedurfde afwisseling tussen de meer compacte wagens. Laarheide heeft een mooi en sportief, niet alledaags item in mooie actie neergezet. Getuigd van lef om het zo neer te zetten. Helaas was het gegeven wat stijfjes en statisch uitgewerkt.

2. Last	16 ^{de} prijs
Buurtschap Markt	478 punten

Duiven staan symbool voor liefde, vrede of religie. Of worden ingezet voor de sport vanwege hun fantastisch oriëntatievermogen. Maar stadsmensen hebben veelal een hele andere associatie met deze vogelsoort, namelijk dat ze tot 'Last' zijn. Massaal strijken ze neer en verspreiden hun uitwerpselen met de lelijkste graffiti tot resultaat.

Buurtschap de Markt weet de overlast van de duiven treffend weer te geven. Geen plekje blijft onbezet en iedere vierkante meter wordt ingenomen door de duiven. In grote getale. Het gevolg is een fraaie, bijna klassieke corsowagen.

Jammer dat hij maar van één zijde leesbaar is. Sowieso blijft er wat betekenis betreft, veel te raden over. Het probleem van de duivenstront is absoluut niet herleidbaar. De wagen heeft een krachtige grote vorm, maar van de kop van Atlas en de anatomie van zijn lichaam valt het nodige te zeggen. Dat geldt ook voor het te grote kleurcontrast in het gezicht, het haar en de baard. De duiven zijn heel mooi uitgewerkt. Gekund! Het gebruiken van de achterkant van de bloemen is een vondst en heeft een prachtig effect op de kleur en de 'huid' van de wagen.

Het is duidelijk dat de reus lijdt. Het gezicht is gegroefd, de armen zijn zwak. Maar waardoor lijdt de Atlas? Eigenlijk omdat hij de aarde moet torsen. De schaalvormige bovenzijde zou een aanzet van die bol moeten zijn, maar die vorm is te klein en te verbrokken. Je hebt te weinig visuele informatie om de bol virtueel door te trekken tot een reusachtige gesloten cirkel.

Wat overblijft, is het vernietigende effect dat de duivenpoep teweeg moet brengen, en dat is wat te iel als thema. Een ander minpunt is de uitwerking van het gezicht. Er is wel sprake van expressie, maar de opzet van het hoofd is te plat, alsof de schedel een vierkante doos is. Het grootste manco is de overduidelijke B-kant. De reus keert aan één zijde letterlijk de rug naar de toeschouwers toe, en dat is niet goed.

18. Doornroosje	15de prijs
Buurtschap Wernhout	480 punten

Als sprookjes werkelijk bestonden was er zeker in Zundert een prins ten tonele verschenen om Doornroosje te ontwaken. Slappend in de gracieuze wagen had hij zich een weg tussen de dahlia's kunnen banen om haar eindelijk wakker te kussen.

De entourage verdient veel lof. De ranken krullen prachtig naar boven en vormen daar een sierlijke wirwar van bladeren, die ook bloemen kunnen zijn. Of een gestileerd baldakijn van een hemelbed. In die cocon van steel en blad slaapt Doornroosje haar eeuwige slaap. Haar haren stromen in een gouden vloed naar beneden, want die blijven natuurlijk gewoon doorgroeien. Die haren zijn echt mooi, over de rest van het lichaam is de jury minder te spreken. De gelaatstreken zijn scherp, de ogen zijn zwaar aangezet, de voeten zijn plat en ook de benen zijn niet mooi gemaakt.

Ze ligt er ook zwaar en onwrikbaar bij. De houding is ongemakkelijk. Hierdoor lijkt Doornroosje nog het meest op een pop, verpakt in een dure doos. De spannende illusie die boven in de wagen werd opgebouwd wordt bij Doornroosje zelf zodoende onmiddellijk weer afgebroken. Het is als onderwerp ook wel een heel stereotype keuze uit het sprookje, waardoor het effect niet echt spannend is.

Ook vindt de jury het jammer dat de Jugendstilstijl niet consequent in de wagen is doorgevoerd. Het meest stoort dit bij de wortels die bruto lijken afgesneden, terwijl de Jugendstil stijl er juist een is van vloeiend en organisch in elkaar overgaande en doorgaande vormen. Een wagen die van veraf veel beloofd, maar het van dichtbij niet kan waarmaken.

14. Watervrees	14de prijs
Buurtschap Raamberg	485 punten

De wagen toont een mooi spel van opeenvolgende krommingen. Sierlijk, elegant in elk detail, met mooie lijnen en restvormen. Iedere kromming wordt aan de bovenzijde bekroond door een decoratieve verzameling dotjes die meer doen denken aan pluizige sneeuwballen dan aan schuimkoppen. De bogen zijn luchtig geplaatst op een smalle basis, waardoor de golfbeweging niet stagneert maar door kan gaan. Watervrees is knap gemaakt, maar bang worden we er niet van. De gezichten in de golven missen het grimmige karakter dat bij een echte storm hoort.

Wat een prachtige gestileerde dynamische beweging zou deze wagen gesuggereerd hebben als de koppen anders waren ingezet. Conform de titel zouden de golven en de koppen ons bang moeten maken, maar ze lijken eerder zelf angstig dan angstaanjagend te zijn. Zelfs de angst ziet er een beetje dommig uit. Die koppen, halen het geheel meteen een aantal niveaus omlaag. De golven nemen ook geen volume aan maar zijn van een soort regelmaat waarvoor we niet hoeven te vrezen.

Fraai van lijnvoering, mooie open arabesken, fraai van kleur maar het resultaat is uiteindelijk een nogal ééntonig vormgegeven wagen, met vooral te harde kleurvlakken die de suggestie en beweging van golven te niet doen. Het overvloeien van kleuren was zeker een oplossing geweest. Al met al is 'Watervrees' eerder een knap gemaakt bloemstuk dan een spannend beeld.

4. Taxi!	13de prijs
Buurtschap Stuivezand	496 punten

Het lijken wel reuzen die Zundert komen binnengefietst! Normaal zijn Aziatische mensen veel kleiner dan Westerlingen, maar nu is het andersom. De bestuurder en inzittende steken zelfs op blote voeten met kop en schouders ver boven het Zundertse publiek uit.

De kijker krijgt een exotisch gevoel bij deze riksja taxi. En wat biedt dit transportmiddel ongekennde mogelijkheden om naast passagiers ook velerlei andere spullen mee te nemen. Naast een charmante dame blijken er ook stapels koffers, manden, dozen en zelfs een kip vervoerd te worden.

Het is leuk wanneer er iets in het corso rijdt dat ook in het ware leven door de straten beweegt. De buurtschap heeft geprobeerd om dat vrolijke Oosterse toeristenplaatje te voorzien van een scherp en kritisch randje. De fietsers zijn arm, mager, getekend. Voor hen geen duizend en een nacht, maar arbeid die het lichaam afbeult terwijl de passagier rustig blijft zitten.

Maar jammer genoeg komt de boodschap niet over. De figuren overtuigen niet. De anatomische uitwerking is niet overtuigend, de gezichten lijken op maskers, terwijl de vriendelijkheid juist het handelsmerk is van deze mensen. De lichamen zijn te houderig, de kleuren hard en verbrokkeld. De superdunne armen en benen en de grote kleurcontrasten in de gezichten doen enigszins karikaturaal aan, terwijl de rest van het beeld dat zeker niet is. Details zoals de decoratieve schilderijen op de achterzijde zijn echter weer prachtig doorgevoerd.

De wagen deed het in de straat net wat beter dan op de veiling. Wel mooi open gehouden, maar niet spannend en krachtig van vorm.

11. Blikvangers	12de prijs
Buurtschap Laer-Akkermolen	500 punten

Witte, menselijke lichamen presenteren zich aan het publiek. Ze lijken bijna van witte chocolade zo kwetsbaar zien zij eruit. Juist weggelopen uit een film op zoek naar een identiteit waardoor ook zij emoties kunnen vinden en uiten. Het thema is boeiend.

We zien anonieme gezichtsloze figuren, zonder persoonlijkheid. Die persoonlijkheid krijgen ze pas door de bijgeleverde maskers op te zetten. Deze maskers verbeelden gevoelens van angst, blijdschap, treurnis, geluk, overpeinzing, boosheid, vreugde en verbazing. De figuren kunnen kiezen welke emotie zij op het afwachende publiek zullen overbrengen. Persoonlijkheid wordt daardoor identiek aan personage, iets dat je zelf kunt uitkiezen. De maskers liggen voor het grijpen en zijn inwisselbaar. Het is slechts een kwestie van pakken en passen, zoek zelf maar uit welke rol en emotie je wil aanmeten. 'De blikvangers' zijn letterlijk en figuurlijk de blikvangers van het bloemencorso, want werkelijk alle menselijke emoties zijn prachtig treffend weergegeven. Het contrast tussen de mensfiguur en de maskers is sterk uitgebeeld. De figuren kleurloos en uniform (alsof ze uit dezelfde mal komen), de maskers levendig roze gekleurd met verschillende gelaatstrekken van gemoedstoestanden. Dat contrast werkt goed.

Het geheel zou nog sterker zijn geweest wanneer de wagen rustiger was uitgewerkt. Het staketsel, de hangende maskers en de draden verbrokkelen het geheel en leiden af van de essentie. De jury vraagt zich af waarom voor dat vreemde staketsel is gekozen? Een soort pergola van hout. Wat heeft het een met het ander te maken? Een prachtig uitgewerkt gegeven wordt op deze wijze bijna letterlijk zomaar ergens aan opgehangen.

Het is jammer dat de vormgegeven basisconstructie zó afbreuk deed aan de zó ontzettend mooie expressieve uitvoeringen van de verschillende maskers! De grote witte neutrale figuren, die een "gezicht" willen uitkiezen, is een prachtige vondst. Grote witte figuren, geknield tussen maskers en kisten, waren volgens de jury voldoende geweest om duidelijk te maken dat maskers en mensen tot elkaar veroordeeld zijn.

5. Boerendans	11de prijs
Buurtschap Veldstraat	505 punten

Acht boeren en boerinnen voeren een volksdans ten tonele. In een zwierige meterslange omarming kijken zij elkaar diep in de ogen en genieten van de muziek. De goed gekozen muziek (een polka) bleef lang hangen. Zij zijn allen traditioneel gekleed. De klederdracht is waarheidsgetrouw, tot in de kleinste details verbeeld. De mannen dragen zelfs authentieke broeksknopen, de vrouwen schortjes en sjaaltjes met molentjes. Vooral de kanten mutsjes op de blonde vlechten van de boerenvrouwen zijn schitterend gedetailleerd weergegeven.

Het sterke punt van deze wagen is het grote gebaar waarin de hele beweging van de dans is gevat. Leuk hoe de werveling van de dans van beneden naar boven en van binnen naar buiten is gesuggereerd, het maakt een dynamische eerste indruk. De zwier van de dans wordt uitgedrukt door het achterover uitwijken van de dansers.

Op het tentoonstellingsterrein leek het erop dat het beeld teveel naar binnen was gekeerd; dansers die vooral elkaar aankeken en de toeschouwer buiten het gebeuren van de dans houden. In de straat was het beeld opener van karakter. Je kon de gezichten goed zien, het plezier dat de dansers hadden kwam beter over. Het is knap om aan een stilstaande groep de suggestie van eenheid en beweging te geven.

De wat doorlopen armen maakten de totaalcompositie zelfs wat raar. Wat betreft de gezichten heeft de ontwerper een duidelijke keuze gemaakt. Het zijn karikaturen geworden, met brede monden, gezwollen lippen, wangen en oogleden. De oren veel te dicht bij de neus en mondhoeken geplakt. Door alle gezichten op dezelfde manier te vertekenen ontstaat een eenvormigheid. De vergelijking met de rare gezichten van de aardappeleters werd dan ook snel gemaakt. De jury is van mening dat deze vervorming geen goede keuze is geweest. De handeling en de kledij, waaronder de mooi opengewerkte boerinnenmutsen, bevestigen het cliché al genoeg. Als je dan ook de gezichten zo sterk vervormt en boerentrekken geeft, dan wordt het geijkte beeld wel enorm bevestigd.

15. Wolf!	10 ^{de} prijs
Buurtschap Klein Zundert	517 punten

Heel even denkt het Zundertse publiek zich in een sprookje te bevinden. Maar als de mist bijna is opgetrokken blijkt het echt te zijn. De Europese wolf heeft zijn territorium uitgebreid naar Nederland! Een hele grote groep wolven komt aangerend en de agressieve beesten laten stuk voor stuk hun ontblote tanden zien.

Het roedel monsters ziet er beangstigend uit. Totaal losgeslagen, van staart tot tong gevuld met adrenaline en een grote dorst naar bloed. Felrode tongen, tanden als dolken, uitgestrekte klauwen, waanzin in de blauwe en gele ogen. Een betere verbeelding van de Dionysische euforie is nauwelijks denkbaar.

Het is de jury overigens ten gehore gekomen dat ook in de Witte de Withstraat in Rotterdam de mensen onder de indruk waren toen daar een verloren wolf uit deze roedel opdook...

Het is knap om zo'n gevoel teweeg te brengen, en toch heeft de wagen het nét niet. Het manco zit hem in de kleur. De wolven zijn gewoonweg te bont, te gestreept. Stel dat de horde wolven in één kleur of 'ton sur ton' waren gestoken dan was de grote vorm van de horde wolven zichtbaar en voelbaar gebleven. Maar nu verdwijnt de helderheid en gaan de belangrijke elementen als tongen, tanden en ogen, in de baaierd van kleuren ten onder. Je ziet het collectief niet omdat de individuen niet te onderscheiden zijn. Echt jammer.

7. Streken	9 ^{de} prijs
Buurtschap Klein Zundertse Heikant	527 punten

Horen en zien, maar niet zwijgen over de mooie wagen die buurtschap Klein Zundertse Heikant heeft gemaakt. Drie schitterend uitgevoerde reuzenapen verbeelden dit gezegde. De jury is vooral onder de indruk van de gelaatsuitdrukkingen. Deze zijn prachtig weergegeven.

De eerste aap kan met moeite zijn mond dichthouden na wat hem net ten gehore is gekomen. De tweede kijkt toch nog heel even onder zijn armen door, maar gelukkig zorgt de derde aap ervoor dat niets naar buiten zal worden gebracht. Hij legt de andere twee een definitief zwijgen op. En iedere toeschouwer volgt de raad op; van de verborgen wereld die zich onder de drie verstandige en wijze apen bevindt, heeft niemand ooit iets gezien, gehoord of horen vertellen...

De apenkoppen zijn zoals gezegd heel goed gemaakt. Mooi ruimtelijk, expressief, met een sterke mimiek die past bij de gebaren. Ook de kleurkeuze van de koppen is uitstekend. De combinatie van roze met lila geeft een subtiel en levendig resultaat. Door het donkere 'oogwit' krijgen de irissen een doordringende blik, wat ook mooi is. De manier waarop de kleuren op de grote vlakken van de apenlichamen zijn verdeeld, als ook de uitwerking van de armen, vindt de jury minder geslaagd. De vlekken zijn zo gelijkmatig over het hele lichaam verdeeld dat er een patroon ontstaat, terwijl er eigenlijk naar een weergave van licht en donker, dof en glans werd gezocht. Het lijkt wel of ze gelakt zijn.

Die 'kooi' onder de grote apen wordt bevolkt door spelende apen van klein formaat. Met name het gebruik van alternatieve materialen viel op. Maar toch kwamen die kleine taferelen niet helemaal uit de verf. Te petieterig en vooral te gedetailleerd voor een bewegende wagen. Ze missen de genuanceerde expressie van de grote dieren, ze zijn vooral alleen maar leuk. Daardoor blijft de wagen hangen bij 'aapjes kijken', wat jammer is. Want de grote apen doen meer. Ze laten ons ook kijken naar onszelf.

1. Flamin-GO!!!	8 ^{ste} prijs
Buurtschap 't Kapelleke	540 punten

Een groep flamingo's verpoost bij een poel in Zundert. Helaas veroorzaakt de regen een spoedig vertrek. Het opstijgen van de achterste vogels maakt de rest van de groep alert om ook de vleugels te spreiden.

Er zijn dahliasoorten die een perfecte roze flamingokleur hebben. Daar is dankbaar gebruik van gemaakt. Teveel roze zou echter een suikerzoet beeld opleveren. Gelukkig zorgen wit en donkerpaars voor genoeg contrast. De vogels zijn daardoor mooi in kleur.

Naast de kleur heeft de wagen andere sterke kanten: een goed onderstel dat op een knappe manier de overgang van land naar water verbeeldt en het beeld heel luchtig maakt. De integratie van de staalconstructie- lichte ranke buisjes- gewoon zichtbaar, maakte de wagen bijzonder. Normaal een ongewenst bijproduct is hier geïntegreerd in een dynamische constructie van opvliegende vogels. Sterk is ook hoe de massa van steen en vogels aan de achterzijde van de wagen contrasteert met het luchtige beeld aan de voorzijde en ook technisch constructief de zaak in balans houdt. Aan de vleugels en halzen is veel aandacht besteed, ze zorgen ervoor dat er veel afwisseling ontstaat en de vogels individuen blijven.

Het minpunt van de wagen is, dat alleen de zijkanten interessant zijn. Als de wagen de Markt opkomt, zie je een diffuse roze wolk die niet aantrekkelijk is. Echter in zijn totaalbeeld een prachtig gemaakte corsowagen die in het geweld van het hoge niveau 'toch maar' achtste wordt.

19. Samba	7de prijs
Buurtschap Tiggelaar	543 punten
	2de publieksprijs

Een prachtige wagen om het corso mee af te sluiten. Dansende mensen en lachende gezichten, swingende ritmes die het onmogelijk maken om stil te blijven staan. Een geweldig voorbeeld van Brabantse Samba die het Braziliaanse vuur ontbeert maar toch heel aantekelijk is. De wagen dient als decor voor de show. De enorme marionet is de enige figuur die een eigen beeldende kracht heeft, de rest is functionele versiering.

Het is duidelijk dat de ontwerpers het zo hebben gewild. Een bloemencorso is in de eerste plaats een corso van bloemenwagens die de kracht aan de vorm, de kleur en de voorstelling moeten ontleen. Dat alles wordt in het geval van Samba ondergesneeuwd door figuratie en geluid, en dat is niet de bedoeling. De hele straat wordt ingenomen door Samba. Voor het publiek is het prachtig, dat swingt binnen een paar seconden mee op de Zuid-Amerikaanse muziek.

Er verschijnt een wagen met the Queen of Samba, gevolgd door de Zonnekoning. Een grote groep figuranten, allen in het wit gekleed. Wel jammer dat de kleur van de kostuums niets met de kleurstelling van de wagen te maken heeft. Sommige juryleden kregen eerder associaties met verplegend personeel dan met een sambaband. Maar ze waren een prachtige afleidingsmanoeuvre aangezien de wagens op zich niet erg hoog scoren door hun vormgeving, vernieuwing en kwaliteit.

Het was vooral het enthousiasme waarmee het buurtschap door de straten trok dat de totaalbeleving zo sterk maakte. Ondanks de hevige regenbuien werd een sfeer en gevoel opgeroepen die iedereen meenam naar Zuid-Amerika. Een warme afsluiting van het corso!

17. Alert	6de prijs
Buurtschap 't Stuk	560 punten
	1ste publieksprijs

Alert zijn ze, de stokstaartjes van 't Stuk! De wagen toont zich mooi op het terrein maar vooral tussen het publiek. De wagen getuigt van grote kwaliteit en inventiviteit. De stokstaartjes zitten op een boomstronk en maken direct contact met de toeschouwer doordat zij met hun hoofdjes de kijker kunnen blijven volgen.

Aaibare beestjes, die samen leven en spelen, zoals mensen dat ook doen, die nieuwsgierig kijken en ook nog eens bewegen; zo'n wagen moet toch iedereen vertederen. Er wordt zelfs een verhaaltje opgevoerd. De stokstaartjes zijn rustig, raken geagiteerd en worden weer rustig. Wat kun je nog meer verlangen? Mochten nog niet genoeg mensen ze bekeken hebben, blijkt ook nog dat ze zich hoog boven het publiek kunnen verheffen. Zelfs over huizen kunnen kijken om zo toch echt niemand te vergeten in de ogen te kijken.

Het verhaaltje is inderdaad leuk, de techniek razend knap, de stokstaartjes zijn prachtig gemodelleerd, maar het totale beeld is slechts subtiel vernieuwend. Het zit vol vondsten die we de laatste jaren vaker hebben gezien. Op het tentoonstellingsterrein was de techniek een belemmering voor de anders zo snel reagerende en bewegende stokstaartjes. Maar in de straat overtuigde de beweging wel door het totaalbeeld.

Ieder dier heeft zijn eigen houding, de aandacht is gelijkelijk verdeeld over alle kanten, er is veel aandacht voor de expressie van de ogen. Alles precies zoals het hoort. Tegelijkertijd is het een voorbeeld van 'op zeker spelen'. Daardoor val je je geen buil. Het kleurgebruik is oké, maar het is de jury gewoon allemaal net wat te zoetig en te braaf.

3. Kermisz Katastrofka	5de prijs
Buurtschap De Lent	562 punten

Boeiende en vooral theatraal sterke wagen. Sprookjesachtig en een beetje surrealistisch. De kermis geeft een lekker ambivalent gevoel. Het plezierige clowneske concurreert met armoede en gevaar. De grote houten hut kan net zo goed een gevangenis zijn en de grote paljas doet denken aan de kwaadaardige Joker uit de laatste Batman film.

De hele entourage past daarbij. Het houtwerk is schots en scheef, de planken zijn grijs verweerd, de gordijnen zijn van precies de goede, zware en grauwe stof gemaakt.

De figuranten hebben kleren aan die schoon maar ook stijf en ouderwets zijn.

Deze wagen was eigenlijk het 'enfant terrible' van het corso 2008. Werd hier niet te veel hout gebruikt? Overheerste de act niet de bloemenpresentatie?

Spannend aan deze wagen was dat de kracht van het geheel aan de binnenkant zat. In feite is deze wagen een binnenste buiten gekeerde corsowagen. Je aandacht wordt naar binnen gezogen, daar is de bloemenpracht. De keuze die gemaakt is voor het vele hout en doek aan de buitenkant is zodoende wel te verantwoorden in dit geval, maar roept bij de jury in eerste instantie ook twijfels op. Bij de performance op het tentoonstellingsterrein en bij de eerste doorgang slaat de twijfel om naar een positieve waardering. Daar gingen de deuren open en een ieder slaakt een zucht van verlichting. Toch dahlia's!

De clown speelt daarbij een belangrijke theatrale rol. Hij heet iedereen welkom in de lugubere wereld van Katastrofka. Zwarte suikerspinnen en gillende kinderen. De wagen is ingericht met oog voor detail. Jammer was wel dat die sfeer enigszins teniet werd gedaan door de vrolijk zwaaiende kinderen. Dat paste niet bij de uitstraling van de totaalact.

De bloemen zijn heel bijzonder toegepast in allerlei attracties. Prachtige schilderijtjes bovenin de draaimolen. Er is duidelijk veel aandacht besteed aan idee en uitvoering. Hoewel Zundert een bloemencorso is en moet blijven heeft de jury deze wagen toch de 5e plaats toegekend. Het gedurfde ontwerp en inzet van bloemen aan de binnenkant van de wagen i.p.v. de buitenkant, blijkt toch zo goed uitgevoerd dat het gebruik van andere materialen niet het overwicht heeft gekregen. De clown had wat geprononceerder naar buiten mogen komen. In het zijaanzicht bleef die nu verscholen achter de openslaande deuren.

16. Compositie van 'n Modulus	4de prijs
Buurtschap Molenstraat	563 punten

Door in te zoomen op machines en gereedschap ontdekte de ontwerper de schoonheid van moeren en bouten. Hij blies de onderdelen op en bleef blazen. Hij hield pas op tot er enorme uitgebalanceerde objecten ontstonden, die door de wagenbouwers op elkaar geschroefd werden.

Sober en ingetogen, waarbij de kleur van de bloemen op ieder object als een hele bijzondere 'coating' is aangebracht. Tijdens het tonen van de wagen lijken de afzonderlijke objecten in beweging te komen en roepen zij associaties op van futuristische mechanismen.

De wagen is tot in de puntjes verzorgd. Het tikwerk is zo goed gedaan dat de hoeken hun hoekigheid bewaren, de bouten op echte bouten lijken en ook het schroefdraad strak blijft. De bron van inspiratie blijft daardoor zichtbaar. Maar die onderdelen zijn sterk uitvergroot en van kleur voorzien. Ze zijn naast elkaar geplaatst in een zorgvuldige, uitgewogen compositie.

We herkennen moeren en bouten, maar wat doen die als ornament op zo'n wagen? Het getuigt van lef om voor dit onderwerp te kiezen. Gek dat we ons dat bij flamingo's, apen en stokstaartjes nooit afvragen. Door de zes delen achter elkaar te zetten krijgen ze een duidelijk verband met elkaar. Toch lijken ze weinig met elkaar op te hebben. Want iedere module lijkt ook op een levend wezen, compleet met hoofd, hals en ogen. De zes modules zoeken geen contact met elkaar, maar met het publiek. Je kunt je zelfs indenken dat je weet wat ze van ons vinden.

Gevonden, waardeloze voorwerpen tot een beeld verheffen is niet vreemd. Picasso deed het al. Molenstraat doet het nog een keer en op een goede manier. Een heerlijke, originele wagen in de ogen van de jury. En volgens sommigen een heel mooi ingehouden commentaar op de soms magere inhoud die men op sommige corsowagens tegenkomt. Een wagen die echt beeldende kunst is geworden. Dat maken we niet vaak meer mee. De integratie van de duwers in deze wagen dient nog vermelding. Ook hierbij bleef alles abstract.

10. Tuin der Lusten	3de prijs
Buurtschap De Berk	565 punten
	Vernieuwingsprijs

Zoals Adam in het schilderij van de Tuin der Lusten van Jeroen Bosch verslagen van verwondering kijkt naar Eva, keek de vakjury ook naar de wagen van De Berk. Twee wagens vormen samen een menselijk figuur wat zich volledig overgeeft aan lust. Een welgevormd lichaam waarbinnen dahlia's een zowel verhullende als onthullende rol kregen toebedeeld. Dit is een nieuwe vorm van toepassing in het bloemgebruik binnen corsowagens. Het patroon van toefjes wit op een donkere achtergrond valt meteen op. We hebben al eerder van die losse patronen gezien; jaren geleden in een bruidstooi en daarna in een sneeuwstorm, maar deze vondst is nieuw. Hij werkt geweldig goed. De witte puntjes worden een arcering die schaduw suggereert, ze vormen een mooie transparante overgang tussen de lichte vlakken en de donkere gaten. Ze maken de figuur transparant, terwijl je toch grip blijft houden op de grote vormen. Ook de splitsing van het lichaam in twee delen werkt goed. Het is alsof een deel van het lichaam onder het wateroppervlak verdwijnt. Als een steeds groter wordend raster ontstaan er openingen in het beeld waardoor er een nieuwe wereld zichtbaar wordt; een wereld van lust. Als een statisch beeld nadert de wagen het publiek om zich vervolgens van een hele andere kant te laten zien en zich tegoed te doen aan alles wat God verboden heeft. De vrouw is zichtbaar in extase. De figuratie doet daar nog eens een schepje bovenop. Achter en tussen paars-rode doeken (de kleur van spieren en passie) bewegen figuren. De figuren voeren zinnenprikkende acts op, de muziek is opzweepend; tot de lust zakt en de figuratie weer achter de doeken verdwijnt. Op het tentoonstellingsterrein is goed te zien wat ze doen, ze beelden verschillende vormen van lust uit, op straat is dat veel minder duidelijk. Het contrast tussen de bekorende buitenzijde en de zich aan lust overgeevende binnenkant maakt de wagen tot een prachtige theatrale wagen, wat betreft ontwerp, vormgeving en kleurgebruik. De moeilijke vormen zijn in twee verschillende wagens op een fantastische, geloofwaardige, krachtige manier samengebracht. Door de complete beleving die de wagen door beeld, geluid en figuratie bood in combinatie met de nieuwe toepassing van het bloemgebruik heeft de jury doen besluiten deze wagen de vernieuwingsprijs toe te kennen.

13. Benauwd	2de prijs
Buurtschap Achtmaal	568 punten

Een treffende titel, want iedereen krijgt het ook daadwerkelijk benauwd van de wagen van buurtschap Achtmaal. Levensgrote apen zitten gevangen in kooien die veel te klein voor ze zijn. Als de wagen rijdt schommelen de kooien ook nog gevaarlijk op-en-neer wat het gevoel van beklemming nog groter maakt.

De apen zijn mooi gemaakt. Ze zijn allen prachtig realistisch weergegeven, in welke benarde positie zij zich ook bevinden. Zij omklemmen de tralies in de hoop dat ze de kooien kunnen openen, of steken een hand uit naar het publiek in de hoop hulp van een van hen te krijgen. Twee kooien zijn leeg. Misschien is het die twee apen toch gelukt te ontsnappen en te vluchten naar de vrijheid.

De kooien zijn identiek: elf kubusvormige rasterwerken die alleen aan de bovenzijde gesloten zijn. In negen kooien zitten orang-oetans. Iedere aap heeft zijn eigen houding, zijn individuele sterk geprononceerde gelaatsuitdrukking en gebaren.

Het beeld dat wordt neergezet door Achtmaal zet aan tot denken. Beschamende dierentransporten, illegale handel in exotische dieren en dierenmishandeling. We kennen de verhalen en weten dat het regenwoud slinkt en dat de natuurlijke habitat verdwijnt. Je ziet beelden op tv van stropers die zonder pardon de apenmoeders van hun kinderen scheiden.

'Benauwd' appelleert aan die gevoelens. Gelukkig hebben de makers de apen niet vermenschlijkt tot het niveau van een Walt Disneyfilm. Het blijven duidelijk orang-oetans, waaruit je kunt opmaken dat de ontwerpers heel goed naar de mensapen hebben gekeken. Ze hebben de vacht bestudeerd, de houdingen, de koppen. Hadden ze dat niet gedaan, dan was 'Benauwd' benauwend kitsch geworden. Kortom een wagen die op een heldere en voelbare manier iets uitdrukt.

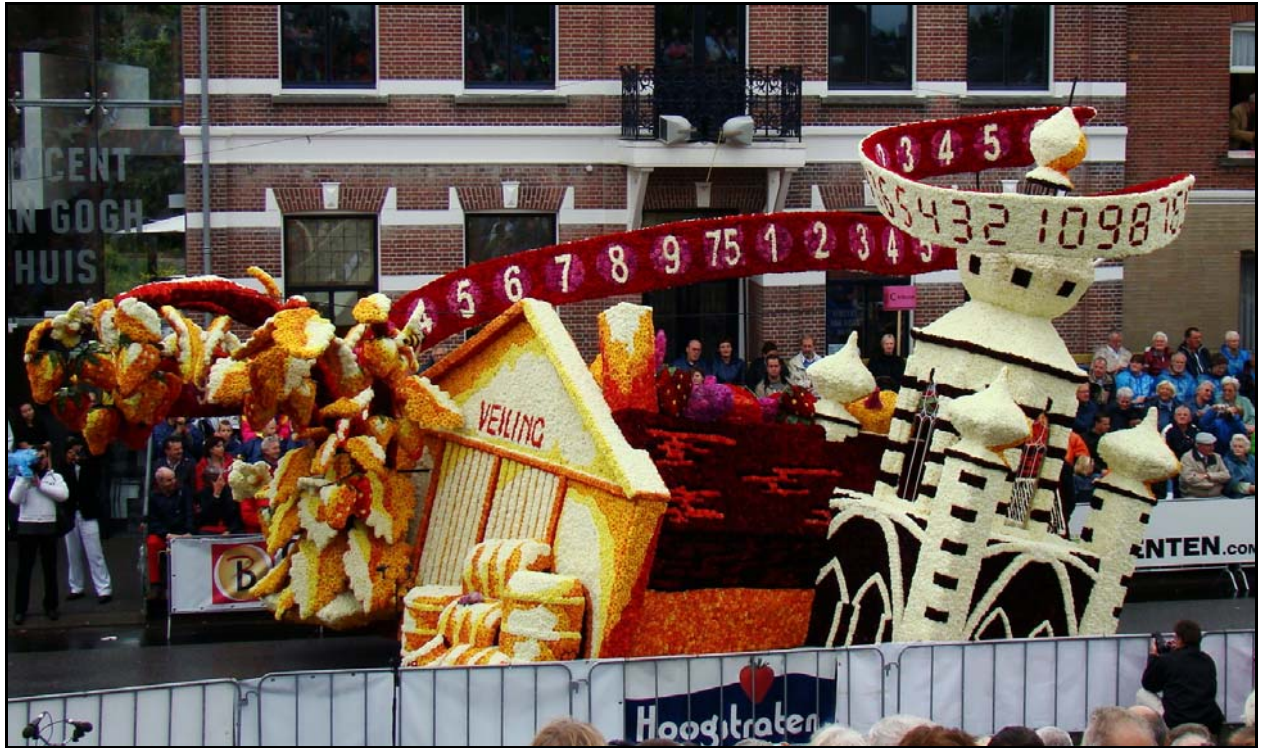
Het alternatieve materiaal in de handen en koppen is goed ingezet. Met het economisch gebruik van de bloemen is het buurtschap op het scherpst van de snede gaan zitten waar het een gegeven is dat de wagen in hoofdzaak uit bloemen moet bestaan. Maar door de sobere en heldere vormgeving doet dat aan de wagen niets af en wordt het beoogde resultaat juist versterkt.

12. Booming City	1ste prijs
Buurtschap Helpt Elkander	607 punten
	3de publieksprijs

Het winnende ontwerp kenmerkt zich door een architectonische en stedenbouwkundige compositie die het woord "bloemencorsowagen" al binnen een honderdste seconde ontstaat en zichzelf een schitterend autonoom kunstwerk mag noemen. Zowel stilstaand als rijdend. De langste / hoogste wolkenkrabber steekt als een lans vooruit, richting publiek. Als de wagen voorbij trekt is het alsof een andere planeet voorbij scheert, met een autonome bloedsomloop van wegen en rivieren, als je de wagen nakijkt zie je een verdwijnende ster, met wolkenkrabbers als stralen. Kortom: 'Booming City' is een belevenis. Door het grafisch kleurgebruik van de dahlia's en de bijzonder vernieuwende toepassing van duizenden ledlampjes wordt een heel beklemmende sfeer van een wereldstad opgeroepen. En er is nog heel veel meer waarvan de jury enthousiast wordt: de zorgvuldigheid waarmee alles gemaakt is, de manier waarop de luidsprekers verborgen zijn, de brug aan de bovenzijde die een mooi silhouet vormt, de ledlampjes die een spitsuur in de avond verbeelden. Snelwegen banen zich letterlijk en figuurlijk een weg vrij door het stedelijke landschap, waarin iedere bezoeker zich nietig voelt door de immense bloemende hoogbouw. Grote waardering voor de uitgekiende ordening van dat alles, vooral van de wegen die de onderdelen van de stad met elkaar verbinden en een rotonde als hart hebben. 'Booming City' lijkt daardoor nog het meest op een pulserend organisme. De muziek van Philip Glass ondersteunt dat idee. En er is nog een ander staaltje van vakmanschap. De wagen is heel plat van vorm, maar hij lijkt heel ruimtelijk. Die ruimtelijkheid wordt ten eerste bereikt dankzij de ondergrond waarop de wolkenkrabbers staan. Die basis wordt gevormd door twee schaalvormen die tegen elkaar zijn geplakt en een mooie, strakke spanning hebben. De andere truc is het gebruik van een vertekend perspectief dat aan de gebouwen een expansieve kracht geeft. Een ruimtelijke wagen waarin het Escher-perspectief wordt uitgebuit om de stad als het ware te laten zweven. Een heel mooi idee en concept wat een origineel en schitterend beeld heeft opgeleverd.

0. Eenmaal, Andermaal, Smakelijk	Buiten mededinging
Buurtschap Schijf	

Goed gemaakte 'proefwagen' biedt beslist perspectief.

Uitslag Bloemencorso Zundert 2008

<i>Prijs</i>	<i>Punten</i>	<i>Nr.</i>	<i>Buurtschap</i>	<i>Titel</i>	<i>Overige prijzen</i>
1	607	12	Helpt Elkander	Booming City	3 ^{de} Publieksprijs
2	568	13	Achtmaal	Benauwd	
3	565	10	De Berk	Tuin der Lusten	
4	563	16	Molenstraat	Compositie van 'n modulus	Vernieuwingsprijs
5	562	3	De Lent	Kermisz Katastrofka	
6	560	17	't Stuk	Alert	1 ^{ste} Publieksprijs
7	543	19	Tiggelaar	Samba	2 ^{de} Publieksprijs
8	540	1	't Kapelleke	Flamin-Go!!!	
9	527	7	Klein Zundertse Heikant	Streken	
10	517	15	Klein Zundert	Wolf!	
11	505	5	Veldstraat	Boerendans	
12	500	11	Laer-Akkermolen	Blikvangers	
13	496	4	Stuivezand	Taxi!	
14	485	14	Raamberg	Watervrees	
15	480	18	Wernhout	Doornroosje	
16	478	2	Markt	Last	
17	473	8	Laarheide	De slag	
18	465	6	Poteind	Van binnen	
19	451	9	Rijsbergen	King of the Jungle	
		0	Schijf	Eenmaal, Andermaal, Smakelijk	Buiten mededinging